

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0121 van 11 juni 2012
in de zaak 2010/0518/SA/1/0487

In zake:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Marc D'HOORE en Gregory VERMAERCKE
kantoor houdende te 8200 Brugge, Dirk Martensstraat 23
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 april 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem van 18 januari 2010 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een biogascentrale.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen, gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 oktober 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory VERMAERCKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Inneke BOCKSTAELE, die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Het Vlaams Gewest verzoekt met een aangetekende brief van 19 juli 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 13 september 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 28 juli 2009 verleent de bevoegde minister aan de verzoekende partij een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en toevoeging van een vergistingsinstallatie bij een rundveehouderij.

Op 30 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een biogasinstallatie”*.

De aanvraag beoogt het bouwen van een loods, drie sleufsilos, drie vergistingstanks, een digestaattank, een ‘lagune’ voor opvang van het afvalwater, een betonverharding en een groenbuffer voor de productie van ‘groene’ elektriciteit.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De percelen palen aan het habitatrichtlijn-gebied 'Bossen van de Vlaamse Ardennen en andere Zuidvlaamse bossen' en aan het Ven-gebied '5V22' met gebiedsnummer 224.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 september tot en met 12 november 2009, worden 693 bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 3 november 2009 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 17 november 2009 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem verleent op 14 december 2009 volgend ongunstig advies:

"...

Overwegende dat de aanvraag handelt over het bouwen van een biogasinstallatie; dat deze aanvraag volgende onderdelen omvat:

- een (gedeeltelijk onderkelderde) loods van 30 op 80m met kroonlijsthoogte 6m en nokhoogte 11,50m);*
- drie sleufsilo's van elk 10 op 50m, omgeven door wanden met een hoogte van 4 m;*
- drie (gedeeltelijk ingegraven) cilindervormige vergistingstanks en één digestaattank, elk met een diameter van ca. 30m en een hoogte boven maaiveld van ca. 4m; nokhoogte 8m;*
- een 'lagune' (voor opvang van het afvalwater) van 20 op 60 in, ca. 2m diep;*
- bijhorende betonverharding rond de loods, met weegbrug en wasstraat;*
- een omringende groenbuffer (te beplanten berm);*

Overwegende dat de installatie beoogt om met een input van mest en energiegewassen, een output van (droge) organische meststof warmte en elektriciteit te realiseren;

Gelet op de (in beroep) goedgekeurde milieuvergunning (ministerieel besluit van 28/07/2009);

Overwegende dat de bezwaarschriften verschillende elementen bevatten die buiten het strikt ruimtelijke beoordelingskader van de huidige aanvraag vallen en die eerder in het kader van de milieuvergunning dienden beoordeeld te worden (globale mestproblematiek, stof-, geur- en lawaaihinder, gevaarlijke stoffen ,...);

Gelet op de bepalingen van art. 4.7.1 § 1.2° VCRO (bijzondere procedure voor handelingen van algemeen belang) en de bepalingen van art. 2.4° van het besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van art. 4.1.1.5°, art. 4.4.7 §2 en art. 4.7.1 §2, tweede lid, van de VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester;

Overwegende dat de aanvraag tot bouwen van een biogasinstallatie blijkens de begeleidende nota grotendeels gericht is op elektriciteitsproductie; dat installaties voor de productie van elektriciteit in bovenvermeld uitvoeringsbesluit beschouwd worden als 'handelingen van algemeen belang'; dat wij bijgevolg vermoeden dat voor deze vergunningsaanvraag niet de 'reguliere procedure' maar de 'bijzondere procedure' diende gevolgd te worden; dat m.a.w. de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de vergunningverlenende instantie is i.p.v. de gemeente;

Gelet op de ligging volgens het gewestplan in een agrarisch gebied;

Gelet op het gunstig advies van de afd. Duurzame Landbouwonwikkeling d.d. 03/11/2009;

Gelet op de bepalingen van de omzendbrief RO/2006/01: afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting;

Overwegende dat in de begeleidende nota de aanvraag wordt voorgesteld als een installatie van beperkte schaal, niet gebonden aan één enkel bedrijf; dat deze classificatie, conform bovengenoemde omzendbrief, gebeurt op basis van de max. input van 60.000 ton per jaar en een lijst van mogelijke toeleverende bedrijven (ca. 42) van mest en energieteelten; dat dergelijke installatie bijgevolg principieel aanvaardbaar geacht wordt in agrarisch gebied;

Overwegende dat de inplanting voorzien wordt bij een aantal bestaande vergunde landbouwbedrijfsgebouwen (zonder exploitantenwoning);

Overwegende dat het om een relatief geïsoleerde inplanting gaat; dat zich in de onmiddellijke nabijheid slechts één woning bevindt (■■■■■);

Overwegende dat de inplantingsplaats grenst aan Habitatrichtlijn- en VEN-gebied, doch er geen deel van uitmaakt;

Gelet op de ligging langs een gewestweg (■■■■■); dat de aan- en afvoer van 'grondstoffen' en 'eindproducten' langs deze gewestweg zullen geschieden;

Overwegende dat de aanvraag niet behoort tot één van de categorieën waarvoor een mobiliteitseffectenrapport verplicht is;

Gelet op het bindend ongunstig advies van de afd. Wegen en Verkeer d.d. 17/11/2009; dat de aanvraag luidens dit advies problematisch geacht wordt op vlak van afwatering en toegankelijkheid;

Gelet op het mondeling verslag van de heer ■■■■■, schepen van Ruimtelijke Ordening;

BESLUIT:

...

Art. 3 De bouwaanvraag van ■■■■■ (■■■■■ nv) wordt ongunstig geadviseerd. Het onderzoek inzake hogervermelde bouwaanvraag wordt gesloten. Er wordt vastgesteld dat de openbaarmaking conform de geldende voorschriften werd aangeplakt en er wordt akte genomen dat er tijdens het openbaar onderzoek 693 bezwaarschriften zijn ingediend;

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 12 januari 2010 volgend ongunstig advies:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende dat de voorgestelde capaciteit van de installatie beperkt blijft tot maximaal 60.000 ton inputmateriaal zodat een inplanting binnen agrarisch gebied, overeenkomstig de randvoorwaarden van de omzendbrief m.b.t. inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting, als aanvaardbaar kan worden beschouwd.

Overwegende dat bij de aanvraag een lijst van leveranciers is gevoegd waaruit blijkt dat deze niet gevestigd zijn binnen een beperkte perimeter rond de beoogde bedrijfssite zodat de rentabiliteit vanuit economisch standpunt wordt verminderd.

Overwegende dat de leveringen van grondstoffen en de afvoer van eindproducten, gezien de inplanting van de installatie naast de [REDACTED], zullen gebeuren langs deze gewestweg.

Overwegende dat in het bindend negatief advies van het Agentschap Wegen en Verkeer wordt gesteld dat een toegankelijkheid vanaf de [REDACTED] niet conform het streefbeeld is dat voor deze gewestweg werd opgesteld en door de provinciale auditcommissie conform werd verklaard in zitting van 17.12.2007.

Overwegende dat de vele transportstromen voor het beoogde installatie langs een nog aan te leggen ventweg tevens een belangrijke weerslag zullen hebben op het gebruiksgenot en de veiligheid voor de percelen langs die toekomstige ventweg.

Overwegende dat tevens de bemerking wordt gemaakt dat bij een eventueel nieuwe aanvraag het aangewezen is de bijzondere procedure van de VCRO te volgen gelet dat de installatie grotendeels gericht is op de productie van elektriciteit en aldus dient aanzien als een project i.f.v. het algemeen belang.

ALGEMENE CONCLUSIE

Het voorstel is niet voor vergunning vatbaar.

“ ...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem weigert op 18 januari 2010, met herneming van haar pre-advies, een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 16 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 april 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 13 april 2010 beslist de verwerende partij op 29 april 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.6 Beoordeling

2.6.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het aanleggen van een hemelwaterput met een inhoud van 120.000liter. Deze hemelwaterput dient voor de opvang van het hemelwater van het dakoppervlak van de nieuwe loods en kan instaan voor een dakoppervlak van 2400m². Het opvangen regenwater dient volgens de verordening hergebruikt te worden. Hergebruik dient bijgevolg als voorwaarde in de vergunning opgenomen te worden.

Voor de opvang van hemelwater dat op de verharding ± 5.000m² valt, maakt aanvrager zich sterk dat het hemelwater op natuurlijke wijze naast de verharde oppervlakte op eigen terrein in de bodem infiltreren.

Bedrijfsafvalwater van de wasstraat en van de lagune, wordt na filtering en controle-inrichting geloosd in oppervlaktewater.

2.6.2 De juridische aspecten

De onderhavige aanvraag heeft betrekking op percelen gelegen langsheen de gewestweg [REDACTED]. In eerste aanleg diende daarom advies ingewonnen te worden van de wegbeheerder, in casu het district Oudenaarde.

Wat betreft de in te winnen adviezen vermeldt de codex in Afdeling 6 onder de tijdelijke regeling aangaande de bindende advisering door de wegbeheerder:

Art. 7.5.9. Vergunningsaanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen of, in de bijzondere procedure, bij de Vlaamse regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn betekend vóór 31 december 2013, worden in afwijking van artikel 4.3.3 en 4.3.4, onderworpen aan een bindende advisering door de wegbeheerder, in zoverre de aanvraag betrekking heeft op percelen die gelegen zijn:

- 1° op minder dan dertig meter van het domein van autosnelwegen;
- 2° op minder dan dertig meter van het domein van hoofdwegen of primaire wegen categorie I volgens het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen;
- 3° langs gewest- of provinciewegen.

Het bindend advies, vermeld in het eerste lid, verbindt het vergunningverlenende bestuursorgaan in zoverre het negatief is of voorwaarden oplegt.

De aanvraag is effectief gelegen langsheen een gewestweg die in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gecategoriseerd is als een primaire weg II. Het ongunstig advies van het agentschap, hoewel het aangevochten wordt door de indiener van het beroep, is ontegensprekelijk bindend voor het vergunningverlenend bestuursorgaan, in casu de deputatie, gelet op de hiervoor aangehaalde in art. 7.5.9 opgenomen overgangsbepaling. De vergunning kan omwille van deze legaliteitsbelemmering niet worden verleend.

Wat betreft het voorgestelde aanvraagdossier kan gesteld worden dat dit onvoldoende concrete gegevens bevat om tot een objectieve beoordeling over de aanvraag te komen. Aanvrager blijft in zijn motivatienota onder meer te vaag over de hoeveelheid energie die zijn bedrijf zal nodig hebben en welke hoeveelheid aan de netbeheerder zal worden overgemaakt.

De overweging in het weigeringsbesluit 'dat bij een eventueel nieuwe aanvraag het aangewezen is de bijzondere procedure van de VCRO te volgen gelet dat de installatie grotendeels gericht is op de productie van elektriciteit en aldus dient aanzien als een project i.f.v. het algemeen belang,' is bij de beoordeling van voorliggende aanvraag niet dienstig daar op basis van de voorhanden zijnde gegevens niet kan ingeschat worden onder welke procedure de aanvraag diende behandeld te worden. Er wordt enkel gesteld

" ... De geproduceerde elektriciteit zal deels gebruikt worden voor de energiebehoefte van het bedrijf zelf. De rest zal in het openbaar distributienet geïnjecteerd worden. (pag 11/20 begeleidende nota)".

Enkel op basis van gedetailleerdere gegevens kan uitgemaakt worden of de juiste procedure werd gevolgd.

2.6.3. De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de hiervoor aangehaalde legaliteitsbelemmeringen voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zijn verdere opportuniteitsafwegingen niet meer aan de orde.

Wel dient opgemerkt dat de mobiliteitsimpact onvoldoende wordt ingeschat.

Gezien het mesttekort in de streek, zullen in casu aan- en afvoertransporten plaatsvinden met een onvermijdelijke verhoogde verkeersdruk tot gevolg en inherent hieraan meer bijkomende maatschappelijke kosten.

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing bij aangetekende brief van 5 mei 2010 betekend aan de verzoekende partij, die dan ook tijdig beroep heeft ingesteld bij aangetekende brief van 7 juni 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt krachtens artikel 4.8.16, §1, 1° VCRO over het vereiste belang om beroep in te stellen.

De verzoekende partij brengt ook alle documenten bij waaruit blijkt dat zij over de vereiste hoedanigheid beschikt.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt op dat de vordering tot schorsing niet-ontvankelijk is in zoverre zij gericht is tegen de adviezen van het Agentschap Wegen en Verkeer en van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij vraagt in haar verzoekschrift:

“ ...

Dienvolgens de tenuitvoerlegging van onderstaande besluiten te schorsen en deze te vernietigen:

- *Het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 29 april 2010 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Zottegem van 18 januari 2010*

houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning tot het bekomen van een biogasinstallatie, (...), en waarbij de gevraagde stedenbouwkundige vergunning aldus geweigerd wordt.

- *Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer – District Oudenaarde van 17 november 2009.*
- *Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 12 januari 2009.*
...

Voor zover adviezen als administratieve rechtshandelingen kunnen beschouwd worden, quod non in casu, is de Raad alleszins niet bevoegd om de adviezen te schorsen of te vernietigen, al was het maar omdat deze adviezen niet beschouwd kunnen worden als in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissingen.

Krachtens artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO kan de Raad zich als administratief rechtscollege immers alleen uitspreken over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg.

Voor zover de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ook gericht is tegen het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 17 november 2009 en het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 12 januari 2010, is de vordering dan ook onontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Artikel 4.8.16 §3, voorlaatste lid VCRO bepaalt dat het verzoekschrift in voorkomend geval de redenen omschrijft op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verzocht.

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij roept als moeilijk te herstellen ernstig nadeel vooreerst in dat een schorsing van de tenuitvoerlegging *“van de bestreden besluiten ... de verwerende partij ... er ... op korte termijn toe (kan) aanzetten (haar) stedenbouwkundige aanvraag ... opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen en desgevallend de beslissing in te trekken en aldus opnieuw te oordelen”*.

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing haar eigen *“leefbaarheid en ... verdere voortbestaan ... ernstig in het gedrang”* brengt. Ter staving hiervan wijst de verzoekende partij er op dat *“de geplande inrichting een noodzakelijke stap en evolutie (is) in de actuele landbouw, ten einde een gepast antwoord te kunnen bieden op de mestproblematiek en ten einde een leefbaar landbouwbedrijf te kunnen exploiteren”*.

Verder betoogt de verzoekende partij dat haar *“bestaan ...geen enkel verder nut meer heeft”* wanneer *“de geplande inrichting op korte termijn niet realiseerbaar is”*.

Ten slotte stelt de verzoekende partij *“dat zij een definitieve milieuvergunning verkregen heeft, dewelke zij dreigt te verliezen indien de bestreden besluiten niet geschorst worden”*.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen loutere beweringen zijn die niet worden ondersteund, laat staan bewezen, met concrete gegevens en documenten.

De tussenkomende partij voegt hier aan toe dat de verzoekende partij zich baseert op hypothetische voordelen, dat het nadeel van tijdsverlies niet voortvloeit uit de bestreden beslissing en dat er geen verplichting is tot het nemen van nieuwe beslissing na een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden.

Zij dient concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

2.

In het algemeen stelt de Raad dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste administratieve aanleg genomen weigeringsbeslissing geen nuttig effect heeft voor een verzoekende partij, die de aanvrager is van de vergunning.

Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste administratieve aanleg genomen weigeringsbeslissing heeft immers principieel niet als gevolg dat de verwerende partij, die de bestreden beslissing genomen heeft, verplicht wordt een nieuwe, laat staan andere, beslissing te nemen en een vergunning te verlenen aan de verzoekende partij, die ook op geen

enkele andere manier, louter omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing, een vergunningsbeslissing kan afdwingen van de verwerende partij.

Alleen wanneer een verzoekende partij prima facie een onmiskenbaar recht heeft om een vergunning te bekomen en er geen enkele ruimte is voor enige discretionaire beoordeling door de vergunningverlenende overheid, zou eventueel uitzonderlijk kunnen aangenomen worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een weigeringsbeslissing mogelijk is, al was het maar om de verwerende partij te wijzen op de manifeste onwettigheid van haar beslissing.

Dit geldt in casu evenwel niet, zodat de Raad geen rekening houdt met het argument van de verzoekende partij dat *“de schorsing van de bestreden besluiten ... de verwerende partij er ... toe (kan) aanzetten op korte termijn de stedenbouwkundige aanvraag van de verzoekende partij opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen en desgevallend de beslissing in te trekken en aldus opnieuw te oordelen”*.

3.

Wanneer de verzoekende partij aanvoert dat bij gebreke van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar *“leefbaarheid en ... verdere voortbestaan ... ernstig in het gedrang”* wordt gebracht en dat *“indien ... blijkt dat de geplande inrichting op korte termijn niet realiseerbaar is, (haar) bestaan ... geen enkel verder nut meer”* heeft, evenals *“dat zij een definitieve milieuvergunning verkregen heeft, dewelke zij dreigt te verliezen indien de bestreden besluiten niet geschorst worden”*, oordeelt de Raad vooreerst al dat dit louter veronderstellingen zijn, die de verzoekende partij zeer vaag en algemeen stelt, maar zeker niet bewijst.

Vervolgens oordeelt de Raad dat alle beweerde ernstige nadelen desgevallend eenvoudigweg voortvloeien uit de weigeringsbeslissing zelf, waarbij de verzoekende partij er ten onrechte van uit gaat, zonder daarvan enig bewijs bij te brengen, dat zij ‘recht’ zou hebben om de door haar aangevraagde vergunning te bekomen.

Het door de verzoekende partij beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel, ook met betrekking tot haar *“leefbaarheid en ... verdere voortbestaan (dat) ernstig in het gedrang”* zou worden gebracht, is te herleiden tot het normale gevolg van het weigeren van een vergunning omwille van de beoordeling van de aanvraag door de verwerende partij en dit volstaat niet om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 11 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS

Eddy STORMS